

Papirer, der ville vise sig at være ligesaa for-
 deeltagte, hvorfor de allerede ere temmelig
 meget søgte, ligesom der vistnok vil komme
 flere. Det er i alt Fald at vente, at Rente-
 foden i hele Europa, saalænge den væbnede
 Tilstand, der nu finder Sted, vedbliver, nød-
 vendigviis maa blive stedsde dyrere og dyrere,
 thi Penge ere ligesaa fuldt en Vare som en-
 hver anden Ting, der er Gjenstand for Salg
 og Kjøb, og det maa jo altsaa ligesaa fuldt
 gjælde om Penge, at naar der er stærk Søg-
 ning efter dem, maae de betales dyrt. Vi
 maae derfor ikke undre os over, om Pengene
 i Fremtiden, hvis den nuværende Tilstand
 vedbliver, ville blive 5 til 6, ja maaskee 10
 pCt. dyrere end for Dieblirket, hvad den første
 Anskaffelse angaaer, og dette vil i temmelig
 betydelig Grad influere paa Rentefoden.
 Den ærede Minister har stillet i Udsigt, at vi
 altid — det var hans Ord — vilde kunne
 skaffe Penge til 4½ pCt. Ja, det er sandt,
 naar det kan lykkes at sælge de Obligationer,
 der skulle skaffe os Contanter til vore Jern-
 baneanlæg, omtrent til den samme Priis som
 hidtil; men jeg troer virkelig ikke, at noget
 Mennecke, som har noget Kjendskab til disse
 Forhold, vil forshyne Ministeren med en saa-
 dan Garanti; idetmindste vil jeg ikke gjøre det.
 Jeg for mit Vedkommende seer aldeles ingen
 Umulighed i, at disse Obligationer kunne sulte
 ned til 80, istedetfor at de hidtil have staaet i
 nogle og Tiirs, og i saa Tilfælde vil det ikke
 være en Rente af 4½, men en Rente af 5
 pCt., ja maaskee Mere, som svarer hertil. Jeg
 gjentager, at som Forholdene for Dieblirket ere
 baade her i Landet og i Udlandet, er det meget
 sandsynligt, at man maa komme til at give Mere.
 Ved Siden af disse almindelige Betragtninger,
 som støtte sig til Begivenheder og Forhold,
 over hvilke vi aldeles ingen Raadighed have,
 virker tillige den Omstændighed, som naturlig-
 viis berører os mere umiddelbart og i mine
 Tanker endnu inderligere, at der i Papirer,
 som staae lige med kongelige danske Stats-
 obligationer, tilbydes stedsde større og større
 Summer tilkjøbs, og det, at det danske Penge-
 marked hidtil har kunnet forbrøse saa Meget,
 som den ærede Minister har fremhævet, er i
 mine Tanker ikke noget Beviis for, at det i

Fremtiden vil være istand dertil. Jeg troer
 meget mere, at man vil kunne sige: Da der
 er forbrøiet saa Meget, som hidtil er blevet for-
 brøiet, er det nødvendigt, at man giver Stats-
 papirforbrøielseevnen nogen Tid til at hvile
 sig; den kan ikke restituere sig ved at sendes til
 et Bad, men kun ved, at der ikke bydes for-
 Meget af det Slags Papirer. Dertil kommer,
 at der ikke have nogen Garanti for, at den
 stærke Udvikling af Landets materielle Kræfter,
 som i nogle Aar har fundet Sted, vil vedblive
 efter samme fremadstrubende Maalestok; jeg
 troer, det er berettiget at nære nogen Tvivl
 derom. Jeg vil nødig udtale nogen Mening i
 møbsat Retning; men det er, som sagt, beret-
 tiget at nære nogen Tvivl derom, naar man
 seer hen til den Standsning, navnlig i Land-
 eiendommenes Priis, der har fundet Sted siden
 den store Pengekrisis 1857. Man kan ikke
 sige, at Landeiendommenes Priis stadigt er ste-
 gen (So, So!). Jeg maa bestemt modsigte de
 Herrer, som paastaae dette; Prisen er ikke sta-
 digt stegen, men der har været Fluctuationer
 deri, og jeg er overbevist om, at man, naar
 man vil sammenligne Priserne inden 1857 med
 dem, for hvilke Landeiendomme ere solgte i de
 sidste Tider, vil finde, at der ikke nu be-
 tales saa høje Priser som dengang. Naturlig-
 viis er der nogle Eiendomme, som betales med
 ligesaa høje Priser, som Tilfældet var i de sidste
 Aar før Krisen, men i Gjennemsnit er man
 endnu ikke kommen op til de tidligere Priser,
 og langt mindre er man kommen til at gjøre
 Fremskridt i den Henseende. Jeg anseer det
 ogsaa for meget tvivlsomt, om man vil komme
 dertil, navnlig naar Pengeprioriteterne blive
 dyrere og dyrere, hvad der som bekendt er
 Tilfældet, og dette fortjener dobbelt at tages i
 Betragtning, da det er en bekendt Sag, at der
 i vort Land mere end i noget andet fortrinnsviis
 arbeides med fremmede Penge i faste Eien-
 domme. — Jeg troer altsaa, at der er den
 største Opfordring til at være forsigtig i denne
 Henseende og til ikke at gjøre noget Fjed fremad
 paa denne for Finanserne saa vigtige Wei,
 uden at have en inderlig Overbeviisning om,
 at det er aldeles nødvendigt at gjøre det. Jeg
 kan ikke sige, at jeg har den Overbeviisning
 med Hensyn til Vendsysselbanen; men jeg har